

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: علی کاظمی – ایران

۰۸ می ۲۰۱۷

فاجعه معدن زغال سنگ آزاد شهر کشتاری بزرگ با مسؤولیت سرمایه داران و رژیم جمهوری اسلامی!

انفجار گاز در عمق ۱۸۰۰ متری تونل زغال سنگ «زمستان یورت آزاد شهر» گلستان تاکنون ۳۵ نفر از کارگران معدن را به کام مرگ کشانده است. در این حادثه ۲۷ نفر نیز مصدوم شدند که پس از بیرون کشیدن مصدومان از زیر آوار، به بیمارستان انتقال یافتند. چه چیزی می تواند درد و تألم خانواده های قربانیان معدن یورت را کاهش دهد؟ آیا کسانی که خود عامل مرگ این کارگران هستند می توانند درمانی برای تسکین مصیبت خانواده هائی که نان آورشان را از دست داده اند بیابند؟ آیا همسران، فرزندان، پدران و مادرانی که داغ مرگ عزیزان خود را دیده اند، می توانند بی اعتناء از کنار این رویداد مهیب که باید آن را **کشتاری بزرگ** نامید عبور کنند؟ آیا مسؤلان و نهادهای حکومتی می توانند بسادگی گریبان خود را از این جنایت خلاص کنند و پس از چند ماه طبق معمول با صدور یک گزارش غیر واقعی، فاجعه آفرینی خود و وابستگان خود را مسکوت بگذارند؟

نظام سرمایه داری با زندگی و خون کارگران شکل گرفته و با زندگی و خون کارگران به بقای ننگین خود ادامه می دهد. این نظام برای انباشت هر چه بیشتر سرمایه و ثروت سرمایه داران، زمینداران و سردمداران نظامی و اداری خدمتگزار آنها، هر روز و هر ساعت توان جسمی، روحی و فکری کارگران را به تحلیل می برد و بر شدت آن می افزاید. این نظام برای صدها میلیون کارگر در سراسر جهان، فقر، بیکاری، بیماری، نا امنی، آوارگی، بی اعتمادی به آینده، تلخ کامی، از خود بیگانگی و تباهی به ارمغان آورده و می آورد. نظام سرمایه داری برای بقای خود و منافع استثمارگرانه سرمایه داران، ده ها میلیون تن از کارگران و زحمتکشانشان را در سراسر جهان در ارتش های سرکوبگر و تجاوزگر و یا نیروهای شبه نظامی به قائل خواهران، برادران، فرزندان و پدران خود و یا به گوشت دم توپ در جنگ های ناعادلانه تبدیل کرده است. از این رو برای سرمایه داران و خدمتگزاران شان، به ویژه در شرایط بحران و بیکاری های وسیع توده ئی، حفاظت از زندگی و سلامت کارگران اولویتی به حساب نمی آید. این آخرین چیزی است که ممکن است بدان فکر کنند: به همین دلیل است که می بینیم به هشدار کارگران در مورد نشأت گاز در معدن آزاد شهر توجهی نمی شود؛ به همین دلیل است که بازرسی و نصب تجهیزات و مراقبت های ایمنی وجود ندارد و یا ناقص و معیوب است؛ به همین دلیل است که کارگران معدن زمستان یورت آزاد شهر

مجبورند ۱۵ روز متوالی روزانه ۱۶ ساعت کار کنند؛ به همین دلیل است که طبق گزارش سایت تسنیم وابسته به سپاه پاسداران در تاریخ ۱۶ اردیبهشت [ثور] جاری، مزد کارگران این معدن ۷۵۰ هزار تومان در ماه است به رغم این که مزد حداقل برای سال ۱۳۹۶ به میزان تقریباً ۹۳۰ هزار تومان در ماه تعیین شده است که خود کمتر از یک چهارم خط فقر است؛ به همین دلیل است که طبق برخی گزارش ها کارگران این معدن بیمه یا بیمه حوادث نیستند؛ و نیز به همین دلیل است که پرداخت مزد کارگران ۱۸ ماه به عقب افتاده است

آری، اینها همه نتایج نظام سرمایه داری است، نظامی که در آن کارگر ابزاری بیش نیست آن هم ابزاری کم هزینه و به آسانی قابل تعویض. این وضعیت به ویژه در ایران که سرمایه داری نظامی - بوروکراتیک با ردای مذهبی بر آن حاکم است وخیم تر و فجیع تر است. سرمایه داری حاکم بر ایران و رژیم جمهوری اسلامی درست مانند رژیم پینوچیت در چیلی، رژیم سوهارتو در اندونزی، رژیم های نظامی ارجنتاین، یونان، فلیپین، ترکیه، کوریا، پاکستان، برمه (میانمار)؛ و نیز رژیم هائی مانند مصر، عراق، سوریه، عربستان سعودی و غیره با تکیه بر قهر نظامی، شکنجه و اعدام دسته جمعی مخالفان حکومت می کند و درست مانند آنها صاحب منصبان نظامی و اداری و مذهبی در این نظام ها نه تنها بر قدرت سیاسی بلکه بر قدرت اقتصادی و بر زندگی مردم چنگ انداخته اند. در نظام سیاسی ایران که حکومت دینی است سلطه سیاسی و اقتصادی حاکمان با فریب و تزویر دینی و ستم مذهبی و ملی و نظامی گری تکمیل شده است.

شرکت ها و دیگر مؤسسات سرمایه داری و کارگزاران این نظام معمولاً برای توجیه فجایع حوادث کار و شانه خالی کردن از عواقب پس از وقوع حادثه در مراکز کار به کارفرمایان توصیه می کنند که در محل کارخانه و فضاهای دیگری که کارگاه را در آنجا تجهیز کرده اند، تابلویی نصب کنند که با خط درشت بر روی آن نوشته شده است، «اول ایمنی بعد کار». همچنان که بر روی پاکت سیگار نواری چاپ شده است، «کشیدن سیگار موجب سرطان است». این ترفند ها، فریب کاری های بزرگی هستند که نظام سرمایه داری با نعل و وارونه زدن، می کوشد حقانیت خود را با شعار انسان دوستی اما در واقعیت امر برای انحراف اذهان عمومی از انباشته شدن سرمایه و ثروت در یک قطب و کار و فقر در قطب دیگر، توجیه کند. در ایران در سایه حاکمیت سرمایه داران بوروکرات و نظامی و به یمن سلطه سیاسی و اقتصادی قلدان چکمه پوش و دستار بند حتی این ظواهر فریبنده نیز کنار رفته است. استثمار عریان و مطلق به شیوه برده داری نو را با نشانه رفتن تازیانه برگرده نحیف کارگران حاکم کرده اند. اما وضعیت کارگران معادن از این نیز وحشتناک تر است. معادن به دلیل واقع شدن در مناطق کوهستانی و یا کویری و همچنین به دلیل به کارگیری کارگران ساکن روستا و مناطق دور افتاده، از کمترین نظارت ها از جمله اداره بهداشت و ایمنی و سازمان تأمین اجتماعی و اداره کار و عدم کمترین رعایت استاندارد ایمنی برخوردارند. هر چند که حتا در تهران، پایتخت کشور، نیز وضع از سایر مناطق چندان بهتر نیست. این شرایط دست کارفرمایان را برای اعمال هر نوع رفتارهای ضد کارگری و غیر انسانی باز گذاشته است.

بخش مهمی از سهام معدن یورت بعد از خصوصی سازی، به شرکت سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان و بخش دیگری از آن به ذوب آهن و یک بخش دیگر به صندوق بازنشستگی تعلق دارد. شرکت سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان، یکی از شرکت های زیر مجموعه مؤسسه مالی و اعتباری مهر، وابسته به نیروی مقاومت بسیج سپاه پاسداران است. یعنی سرنوشت کارگران معدن یورت که جانشان وثیقه حرص و لطم سرمایه داران شده است، در دست شرکت سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان نیروی مقاومت بسیج و دیگر سرمایه داران بوروکرات قرار

گرفته است. سرمایه دارانی که برج و باروی ثروت و سرمایه شان را به بهای جان انسان های کارگر به آسمان کشیده اند.

این قتل های عام و زیر آوارماندن ها و آتش گرفتن و جزغاله شدن ها، دیگر فقط حوادث کار نیستند که در معدن یورت گلستان یا معدن زغال سنگ پرورده طبرس یا سیمان برازجان یا پتروشیمی ماهشهر و یا خرم آباد یا قطار سمنان یا ساختمان پلاسکو و تولیدی پوشاک در خیابان جمهوری و یا صدها نمونه دیگر صورت می گیرند. این حوادث، جنایاتی هستند که مسبب آنها بنیاد مستضعفان، شهرداری تهران و اداره کار و امور اجتماعی (طبق گزارش تهیه شده رسمی از کمیته تحقیقات آتش سوزی پلاسکو) یا نیروی مقاومت بسیج و شرکت سرمایه گذاری مهر اقتصاد ایرانیان وابسته به آن و دیگر نهادها و مسئولان رژیم اند که برای سلامت و جان انسان ها ارزشی قائل نیستند. تداوم این وضعیت، هستی کارگران و زحمتکشان را به تباهی کشانده است. پایان یافتن این روند به همت عمومی توده های زیر ستم و تشکل یابی کارگران و همبستگی همه جنبش های آزادی خواهانه و انقلابی اجتماعی بستگی دارد.

وظیفه کارگران آگاه افشای بی امان نظام سرمایه داری و نهادهای سیاسی، اداری و قضائی آن و نشان دادن پیوند نزدیک رژیم جمهوری اسلامی با سرمایه داری غارتگر، فاسد و تبهکار ایران است. کارگران همچنین باید برای تشکیل یک هیأت بازرسی کارگری مستقل برای بررسی دقیق علل این فاجعه و مسؤولیت دقیق هر نهاد و هر مسؤول مبارزه کنند.

این رویداد وحشتناک یک بار دیگر نشان داد که کارگران نباید به سرمایه داران - اعم از خصوصی یا دولتی، بزرگ یا کوچک- و به دستگاه های حکومت اسلامی کوچکترین اعتمادی داشته باشند و تنها باید بر نیروی خود و بر تشکل مستقل سیاسی و اقتصادی خود تکیه کنند.

کارگران انقلابی متحد ایران

۱۶ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۶